

Till läsaren

Den femtonde årgången av Sool-Öen presenterar en skiftande skara skribenter från ön, som med varsamhet och kärlek skildrar hembygden på olika sätt och var och en ”efter sin pipa”. Kunskap om bygden stimulerar som bekant intresset för densamma. Utveckling av våra levnadsbetingelser upptar ett betydande utrymme i denna upplaga. Från forntiden har förfäderna strävat för tillvaron efter sina förutsättningar fram till vår tid. Kännedom om deras förhållanden uppväcker måhända större respekt för deras verk och en ökad ödmjukhet inför livet. Nutiden har inte skapats i dag utan är en produkt i det historiska perspektivet.

I årets krönika har redaktionen lagt huvudvikten vid den historiska utvecklingen. Glimtar från Solleröns storhetstid från järnåldern kompletteras med berättelser fram till vår tid. Vårt material till dokumentation av bygden har detta år varit alltför vittomfattande för att rymmas i ett tema. Vardagsepisoder, människoöden, bybeskrivning, soldmål och fortsatt inventering av bomärken blandas med historiska skeenden.

Som vanligt innehåller vår publikation ett urval berättelser av skiftande karaktär som vi tror kommer att tas emot med välvilja av vår läsekrets. Sool-Öen är ett instrument till gemenskap mellan bofast befolkning och fränder ”i förskingringen” och vi har en förhoppning, att årets krönika skall vara både berikande och underhållande.

Redaktionen vill framföra ett tack till alla de medarbetare som bidragit till årets upplaga av Sool-Öen.

Redaktionen

En gång en idyll med ungu salleröflickor vid en sommargrönskande äng vid Rothugevagen ovanför Baså- och Djugårdarna med ett disigt Gesundaberg i bakgrunden. De flesta husen har numeru skattat åt förgängelsen, endast Djugården finns kvar och lundsvagen mot Mora drar ogenerat fram över försvunna gårdstun.

Foto: Johan Öhman — omkring år 1915.